

Φανταστείτε ότι είστε ένας άποικος στη Γεωμετρική Εποχή. Φεύγετε από την Μητρόπολη και θα ταξιδέψετε προς τη Μικρά Ασία για να ιδρύσετε μία αποικία. Γράψτε ένα κείμενο με την αναχώρηση, το ταξίδι και την άφιξη στα νέα εδάφη. (Διαλέξτε εσείς από ποια περιοχή και ποια πόλη της Ελλάδας αναχωρείτε και σε ποια περιοχή της Μικράς Ασίας φτάνετε αλλά και ποια πόλη ιδρύετε).

Προσοχή: χρησιμοποιήστε λέξεις από την Οδύσσεια (βλ. στο κουτί)

Τώρα που βρίσκομαι καταμεσής στο πέλαγος το ξανασκέφτομαι. Βλέπω τον κυβερνήτη να παλεύει με το τιμόνι και μέσα μου έχει ξεσπάσει μία ανησυχία: θα φτάσουμε άραγε ζωντανοί στη στεριά; Η αφρισμένη θάλασσα πέφτει πάνω στο καράβι και ο κοσμοσεΐστης Ποσειδώνας το ανεβοκατεβάζει πάνω στα κύματα. Αν και με λένε Αλκίφρονα δεν αισθάνομαι τόσο γενναίος αυτή τη στιγμή... Σκέφτομαι τη γυναίκα μου και τα παιδιά μου που βρίσκονται κάτω στο αμπάρι του πλοίου. Για αυτούς γίνονται όλα, για να μπορούμε να ξεκινήσουμε μία καινούργια ζωή μακριά από την πείνα και τις συγκρούσεις που βασάνιζαν την Αθήνα. Μακάρι ο ολύμπιος Δίας, ο βασιλιάς των θεών, να μας λυπηθεί!

Κοιτώ μπροστά στον ορίζοντα αλλά το μόνο που αντικρίζω είναι το μαύρο πέλαγος δαρμένο από τους ανέμους. Σαν ο Αίολος να έχει ανοίξει τον ασκό του και από μέσα να έχουν χυθεί οι πιο μανιασμένοι αγέρηδες. Ένα μέγα κύμα πέφτει πάνω στο κατάστρωμα και κουτρουβαλώ σαν παιδικό παιχνίδι. Αθάνατοι θεοί! Τι δοκιμασία στείλατε! Μα, όταν φύγαμε από τον Πειραιά οι θυσίες ήταν ευνοϊκές! Οι θεοί μας είχαν υποσχεθεί ούριο άνεμο...

Θα κατέβω κάτω να δω τι κάνει η οικογένειά μου. Σίγουρα θα έχουν ταρακουνηθεί από τις μανιασμένες πνοές του ανέμου. Σύμφωνα με τους αστερισμούς σε λίγο θα πρέπει να δούμε στεριά. Ο κυβερνήτης λέει ότι ο Ωρίωνας και η Άρκτος δεν τον έχουν απογοητεύσει ποτέ και πως σε λίγο θα δούμε τα παράλια. Ας κατέβω, λοιπόν, να φορέσω και το θώρακα και να πάρω το άλκιμο κοντάρι: ποτέ δεν ξέρεις ποιους θα συναντήσουμε...

Θεοί! Να η στεριά! Κατεβαίνω κάτω. Αν δεν πέσουμε πάνω στις ξέρες, σε λίγο θα φτάσουμε στο περιγιάλι. Αθάνατοι θεοί σας ευχαριστώ! Εδώ μας περιμένει μια καινούργια ζωή. Από την αρχή... Δύσκολη αλλά και γεμάτη ελπίδες...

Ένα όμορφο άρωμα έρχεται στα ρουθούνια μου. Από που να προέρχεται; Μήπως η γλαυκομάτα θεά, η Αθηνά, με συντρέπει; Σα να μυρίζω το αγαπημένο άρωμα της γυναίκας μου, τη σμύρνα... Θεοί μήπως είναι μήνυμα για τη νέα πόλη; Λέω να την ονομάσω...

Καταμεσής στο πέλαγος	πολιτεία/-ες	κοσμοσείστης Ποσειδώνας
Μπλάβο πέλαγος=βαθύ μπλε Μαύρο πέλαγος		
Ταξιδεύω	θυσία (ταύροι, κριάρια)	ολύμπιος Δίας
Αθάνατοι θεοί	πνοές του ανέμου	άλκιμο(=δυνατό)/χάλκινο κοντάρι
κήρυκας	κιθάρα	αιιδός
αλμυρή, αφρισμένη θάλασσα	σκουτάρι=ασπίδα	άνεμοι
κύματα	δαρμένος από τον άνεμο	γρήγορο καράβι
περιγιάλι=ακρογιάλι	ούριο άνεμο=καλό άνεμο	ισόρροπο καράβι
νέκταρ, αμβροσία=ποτό, φαί θεών	χώμα πατρικό=χώμα της πατρίδας	χλαμύδα χιτώνα
κατάρτι, τιμόνι	κυβερνήτης	θείο κύμα
Πούλια, Ωρίωνα, Άρκτος, Βουκόλος =αστερισμοί	νέφη=σύννεφα	τρίαινα
Λεβάντες, νοτιάς, πουνέντες, βοριάς=άνεμοι	η θυέλλα λυσομανά	θυμωμένη θύελλα
Νηνεμία= ήρεμη θάλασσα	μέγα κύμα	ξέρες